

דבר, 14.11.1947, page 2

הטוד השבוי

נילדה הפלישית

בב' ארבע-עשרה, מפוזערת רעננה,
סמה . מפצעיה. — ה עתונן

נילדה הפלישית — נס מופר הפטון —
מפעמיים בילדה גוועת חרישית
הייא מופלה עכשו על רצפת פפטון.
נילדה הפלישית.

קסין קשחת הייא עד לראשה
ועכשו, תברים. אין זה סוד, אין
זה סוד,
אָהַיִת זֶה בָּזֶן גּוֹעֵל נִילְדָה פְּלִשְׁתָה...
מה ייכלה נילדה לחשות

זה ייכלה לחשות
מול פחתרת רודה
שפומה פסיבקה רשות במחשך
ואקונס-טרוריסטים שקעה בינה...
טה ייכלה לחשות ניא לך מה פאקדח

פה ייכלה לחשות
מול سورות קלעים
עת ספייה בה אש טפלתה פשלקתו
הייא קניתה אקרעתה — בגבי פסדים —
על פנית לאל, לבנה פאייה

פה ייכלה לחשות
מול ישוב רב דעות
מול גאנז, מול אל נאכל קרזיל
שכנרא לה פורשת, בוגרת, עוד —
אנ עזיר: שמא אנטול-ביבן סייא
חווקיל?...

פה ייכלה לחשות בל עונכ ומשען
מול אויבים מבחן
ונזיבים פטני-קריתז
...ולבן, תברים, פסdin טבן
הייא שוכבת עכשו חרישית.